

[Clara Munck.]

ministeren ændre det til, at det her kun drejer sig om råjord?

Det andet spørgsmål, jeg heller ikke fik noget svar på, var, hvordan ministeren dog kunne henvise til domstolene. Jeg har en lille anelse om, hvad ministeren har tænkt på, men det vil jeg da meget gerne have frem her, når ministeren har den dristighed at sige, at det er anerkendt af domstolene, at der kan være grundlag for ekspropriation til boligformål.

Som sagt er der ikke her fremført ting, der gør, at jeg for mit vedkommende vil ændre mit syn på lovforslagene, og det mener jeg også omfatter min gruppe. Dette er to lovforslag, vi ikke agter at medvirke til at få fremmet.

Jens Chr. Christensen: Jeg har kun en enkelt bemærkning. Ministeren nævnte et par gange i sit indlæg, at vi må prisstigningerne til livs, vi er nødt til at sætte ind over for prisstigninger på jord. Det er jo den gamle retsstatstanke, at bare man holder prisen på jord nede, og bare man sørger for at udgifterne, skatterne på jorden er store nok, så kan vi holde priserne nede. Men hvis vi lægger mærke til, hvad et boligbyggeri koster, så kan vi vist godt være enige om, at det er jo ikke jorden, der er steget de mange, mange procent; det er alt andet. Der var en udsendelse i fjernsynet for nogle måneder side, måske for et års tid siden, hvor man viste, hvad den rå jord kostede, og hvad den kostede, når den var byggemodnet, og efter at kommunen havde taget sin fortjeneste på den. Prisen som råjord lå lidt under det, kommunen ville tjene, men det var mange, mange procent dyrere med selve byggemodningen. Det var sådan, at den jord, der kunne sælges til ca. 60 kr. pr. m², når den var færdig, oprindelig kostede under 5 kr. som råjord; kommunerne tjente lidt mere end de 5 kr., mens resten af beløbet gik til byggemodning. Så er det ikke over for jordprisen, man skal sætte ind, så nytter det ikke, man henviser til, at alene det at man

kan ekspropriere er en trussel over for sælgeren, sådan at han er lettere at forhandle med.

Jeg tror, ministeren bliver nødt til at give mig ret i, at kapitalvindingsskatten på ekspropriationserstatning vil komme i høj grad i vejen, når man skal til at vurdere, hvad der er fuld erstatning.

Det er ikke nok at henvise til, at de 2½ pct.s afgift på omsætning af fast ejendom ikke gælder for ekspropriationserstatninger, men gælder for almindelig handel. Det har jo været sådan hidtil, at denne 2½ pct.s afgift betales af køberen, i hvert fald i den udstrækning det er sælgers marked, vi står over for, og det har det jo været i de sidste 2-3 år, vel ud fra den betragtning, at der bliver ikke mere jord i Danmark, tværtimod, der bliver jo mindre — i hvert fald til det, der var jordens oprindelige formål her i vort samfund.

Hr. Maigaard siger, at ingen har tabt penge på at blive eksproprieret. Hr. Maigaard vil være velkommen til at besøge 5-6 af mine naboer derhjemme, som har fået jord, der lå i forbindelse med deres ejendom, eksproprieret til vejformål, men til en pris, der er mindre end den, der skal gives for dårlig jord længere ude, som ligger længere fra ejendommen. Så er det et tab. Det er et betydeligt tab for disse grundejere. Der er ikke spor at sige til, at den slags mennesker bliver fjender af samfundet, og der er jo ingen grund til, at vi får alt for mange af den slags.

Hr. Maigaard sagde videre, at venstres ordfører trak en ideologisk kæphest, der er uden forbindelse med tiden, frem i sit første indlæg. Det kommer an på, på hvilken måde vi anskuer det, der hører tiden til. Det kan godt være, den ideologi, som hr. Maigaard forsvarer, ikke ville have bragt de resultater, som er opnået på baggrund af den indstilling, den liberale indstilling, vi har bygget på her i Danmark i de senere år, men det kan selvfølgelig ligge til en anden gang, hvor vi kan diskutere det spørgsmål.

Jeg vil som sagt gerne have et svar fra